

Elsők a szegedi közös gazdaságok a felvásárlási terv teljesítésében

A városi tanács végrehajtó bizottságának üléséről

A szegedi városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap, kedden délelőtt ülést tartott. A többi között megtárgyalták Szili Antalnak, a városi tanács mezőgazdasági osztálya vezetőjének jelentése alapján a szegedi közös gazdaságok első félévi termelési tervteljesítését.

A kedvezőtlen időjárás ellenére

jó eredményeket értek el a város termelőszövetkezei.

Kenyérgabonából például holdanként 10,8 mászást takarítottak be. Jó termést hoztak az intenzív szóját és olasz búzafajták. Kukoricából kedvező termés várható. A végrehajtó bizottság megállapította, szükséges, hogy a tsz-ek ezután is jól használják ki az adottságokat, s a mezőgazdasági kultúrában növeljék az átlagokat. A kenyérgabona ve-

tésterületét nem emeljük. A cél az, hogy

azonos nagyságú területen az intenzív búzák termesztésével érjünk el nagyobb termést.

A végrehajtó bizottság a szakemberek véleménye alapján rámutatott, nem igaz, hogy az intenzív búzák lisztjéből rosszabb kenyeret lehet sütni, mint például a bankúti búza lisztjéből. Igaz viszont, hogy az intenzív búzák lisztjének sütésénél más gyártási eljárást kell alkalmazni. Ha ez megvan, akkor kitűnő a kenyér.

Szeged közös gazdaságai első félévi felajánlási tervüket — bár kétségtelenül voltak hibák — általában jól teljesítették. A szegedi közös gazdaságok Csongrád megyei szövetkezetei között a felvásárlási terv teljesítésében az első helyre kerültek.

A város közös gazdaságai

újabb nagy fejlődés előtt állnak.

A gazdálkodáshoz teremtek még jobb feltételeket, hogy jövőre a város tsz-ei

7 millió 300 ezer forintot fordíthatnak építkezésre.

A város körüli zöldövezet kialakítása — állapította meg a végrehajtó bizottság — megkezdődött. A tsz-ek további előrelépésének azonban együtt kell járnia a zöldövezet fejlődésével.

Tárgyalt a végrehajtó bizottság dr. Csikos Ferencnek, a városi tanács vb-titkárnak jelentése alapján a tanácshoz érkező közérdekű bejelentések és panaszok intézéséről. A városi tanács és a kerületi tanácsok általában

nagy figyelmet fordítanak a közérdekű bejelentések, panaszok intézésére.

Végül közérdekű előterjesztésekre, bejelentésekre került sor.

Szegeden épül fel az ország legkorszerűbb állami áruháza

A tervezők hamarosan befejezik a munkát — Az építkezés jövőre kezdődik

Szegeden a Lenin körút, Mikszáth Kálmán utca, Püspök utca és Mérey utca által határolt területen, az úgynevezett püspökbazár helyén épül fel — mint már hírt adtunk erről — az ország legkorszerűbb áruháza. A tervet a Budapesti Lakóterv Intézetben jórészt már elkészítették. A tervezők: Balogh István, Ybl-díjas, Hollai György és Tenke Tibor a legmodernebb építészeti megoldásokat alkalmazzák.

Közel hatezer négyzetméter beépített terület

A püspökbazár öreg és avult épületét még idén kezdik bontani, hiszen ez elengedhetetlenül fontos az építkezés megkezdéséhez. Előtte természetesen a városi tanács gondoskodik arról, hogy a püspökbazárból megfelelő helyre telepítsék az üzleteket, műhelyeket. Jövőre pedig — a tervek szerint — megkezdik a nagyáruház építését.

Az építési költség előirányzata 26 millió forint. Az áruház 64 méter hosszú és 45 méter széles lesz. Az egyemeletes épület egyenes vonalakkal készül. Méreteire jellemző az is, hogy a beépített terület 5 ezer 827 négyzetméter lesz. A földszinti csarnok, illetve rajta az emelet 9 oszlopon nyugszik majd. Érdekes, hogy az egész áruház belseje is "látrak" lesz, mert a Lenin körúti, valamint a Mikszáth Kálmán utcai oldalfalak teljes hosszban üvegből készülnek. Tökéletes klímaberendezéseket helyeznek el az áruházban, s ezek állandóan friss levegőt szolgáltatnak.

Légfűtő, fénycsövek

Egész évben nyitva tartják az áruház ajtajait, mert mindenkor légfűtőbiztosítja, illetve szabályozza a megfelelő hőmérsékletet. Természetesen a tárt ajtók is segítik a gyors forgalmat. Az áruház megvilágítására különben 1587 fénycsövet szerelnek fel, nagyrészt a falba, illetve a mennyezetbe süllyesztve.

Az áruházi terméket a kulturalit, gyors kiszolgálás céljainak megfelelően készítik. Ezért a vásárlók rendkívül könnyen áttekinthetik az egész áruházat; könnyen megtalálhatják a számukra legmegfelelőbb árucikkeket. A berendezési tárgyakat — ez is újdonság — nem építik be. Ez azt jelenti, hogy egy-egy osztá-

lyon — például szezon végi kiadásánál, vagy a karácsonyi vásárok — növelni tudják a különösen nagyforgalmú cikkek eladótérét. Bő választékban nőnek, férfiaknak és gyermekeknek biztosítják majd mind azokat a cikkeket, amelyek áruházi eladásban forgalomba hozhatók.

Nemcsak eladnak

Az árusító, vásárló nélküli teremben büfé is berendeznek, ahol a vásárlók feketekávé, hűsítő italokat és szendvicseket fogyaszthatnak. Az áruház nemcsak elad majd, hanem különféle szolgáltatásokat is végez. Tehertaxival szállítja majd házhöz például az áruházban vásárolt televíziókat, rádiókat stb. A szabók, ha ez szükséges, rövid idő alatt elvégzik az igazításokat a férfi- és női konfekciórúhákon. Felszerelik a vásárolt csillárokat, ugyanakkor megjavítják az áruházban vett televízió, rádió kisebb hibáit. Rendszeressé teszik a kozmetikai, szabás-varrás tanácsadást stb.

Kitűnő megoldás, hogy az épületben, az emeleti részen helyezik el az áruház raktárait. A különféle árucikkeket 1 ezer 800 négyzetméteres raktártérben tárolják majd. Így szinte egyik percről a másikra szállíthatják az árut az osztályokra. Az áruházi dolgozókna kényelmes és korszerű öltözőket, valamint ebédlőt építenek. Az ebédlő például 72,5 négyzetméteres lesz.

Készülődés

A hatalmas üzletben a megnyitáskor 270-en dolgoznak majd. A várhatóan emelkedő forgalomnak megfelelően évről évre növelik az áruházi dolgozók számát, s ez elérheti a 380 főt is. A Tisza Állami Áruház — amint Dózsa Pál, az áruház igazgatója ismertette — már most készül arra, hogy új épületében jól ellássa megnövekedett feladatát. Az új áruházban más körülmények között kell végezni a munkát az eladóknak. Ezért a szakmai továbbképzéseket ennek megfelelően folytatják.

A szakmai utánpótlásról is gondoskodnak. Idén 44 új tanuló sajátítja el a szakmát a Tisza Állami Áruházban. Jövőre 60 újabb tanuló áll munkába. Az újszegedi Rózsa Ferenc Gimnáziumból 14 tanuló hetenként két nap az áruházban dolgozik közmegegyezésre, a politéchnikai oktatás keretében.

A jövőre kezdődő nagy-szabású építkezés 1964-ben fejeződik be. Az EM Csongrád Megyei Építőipari Vállalat dolgozói ekkor adják át rendeltetésének az áruházat, amely új és igen szép színfolttal gazdagítja a várost.

M. S.

Több mint 1700 vagon paradicsomot dolgoz fel a Szegedi Konzervgyár

Évről évre egyre több paradicsomot dolgoz fel a Szegedi Konzervgyár. Mióta felautomatizált géppárral bővült az üzem "paradicsomkonyhája", valószínűleg

megnövekedett a püré és egyéb süritmények, paradicsomos konzervek gyártása.

Más években szeptember elején már annyi paradicsomot szállítottak a termelő gazdaságok, hogy alig győzték fogadni a Szegedi Konzervgyárban. Az üzem udvarán, sőt még kint az utcán is valóságos paradicsomhegyek tornyosultak. Az idén késve érkező paradicsom, mint a többi konzervipari növényféle. Ez kihatással van a vállalat tervteljesítésére is. A terv szerint szeptember elején már 30–35 vagonnyi paradicsomot kellene feldolgozni az üzemben, de még mindig csak 9–11 vagonnal tartanak. Előrelátóan

szeptember közepén kö-

szönt be a teljes paradicsomszezon.

Az érségi idő kéthetes eltolódása miatt veszélyben van a vállalat tervteljesítése, mert az idén több mint 1700 vagonnyi nyersparadicsomot kell feldolgozni a Szegedi Konzervgyárban. Ez a mennyiség 100 vagonnal több, mint az elmúlt évi. A gyár vezetői remélik, hogy hosszú ősz lesz és még a fagyok beköszöntése előtt teljesíthetik a paradicsomfeldolgozási tervet. Ezért mozgósításnak minden erőt, hogy termelési csúcsteljesítményeket érjenek majd el. Máris megkezdődtek az első sikerek: 1960-ban például naponta csak három vagon lecsót készítettek, de

szombaton már elérték a napi 9 vagonos teljesítményt.

Emellett az üzem gyümölcs-konyhájában két vagon őszibarackot és négy vagon szilvát is feldolgoztak.

Meg kell gyorsítani híradástechnikai iparunk fejlesztését!

Híradástechnikai szakemberek tanácskozása

Kedden reggel a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mintegy 300 hazai és külföldi szakember jelenlétében megkezdődött a Híradástechnikai Tudományos Egyesület háromnapos ipargazdasági konferenciája.

A három nap alatt összesen 36 előadás hangzik el, amelyek közül négyet külföldi szakemberek tartanak. A konferenciát György Gyula kohó- és gépipari miniszterhelyettes nyitotta meg. Hangsúlyozta, hogy a híradástechnikai ipar fejlesztésén belül meg kell gyorsítani a híradástechnikai, a mikrohullámú és átviteltechnikai berendezések gyártását. Előterbe kell kerülnie az elektroakusztikai cikkek, a vákuumtechnikai berende-

zések és egész üzemek gyártásának, valamint a félvezetők, az alapanyagok és alkatrészek termelésének. Mindehhez azonban ma már nem elegendő pusztán a műszaki tudás és munkája, nélkülözhetetlenül szükséges a közgazdászok támogatása, tanácsa is.

Bejelentette, hogy a Kohó- és Gépipari Minisztérium már elkészítette intézkedési tervét a gépiparra vonatkozó központi bizottsági határozatok végrehajtására, s ebben a munkában feltétlenül számíthatnak a tudományos egyesületekbe tömörült szakemberek segítségére is. Ezután az egyes szekciókban megkezdődtek a szakmai tanácskozások. (MTI)

ELMÉLETBEN ÉS GYAKORLATBAN

Régi marxista igazság, hogy az elmélet irányító, vezérfonal, amely mutatja és mozgatója cselekedeteinknek. Ha valaki elméletben tisztán látja, hogy a szocializmus magasabbrendű, humanistább és anyagi-

lag is többet, jobbat nyújt, mint a kapitalizmus, akkor az ilyen ember már ingadozás nélkül a marxizmus-leninizmus szózólójává válik. A mindennapok forradalmi elménye, tapasztalata pedig visszahat a tudatra, vagyis a helyes gyakorlat a gondolkodást, az erkölcsi felfogást is csiszolja, ellenőrzi, tökéletesíti. A kettő — az elmélet és a gyakorlat — szoros kölcsönhatásban áll egymással, függetlenül attól, hogy egy ember tanult-e filozófiát, foglalkozott-e dialektikával, vagy sem.

Nálunk az emberek évről évre növekedő, gazdagabb életnek, jobb kedvűnek dolgoznak, s ez az élet színvonal további növekedését eredményezi. Látják, mindennap tapasztalják tehát, hogy a párt politikája helyes elveken alapszik, ezért támogatják mind erőteljesebben. A marxizmus-leninizmust tehát az élet igazolja, ezért tessz a mi népünk is — József Attila szavaival — "csuda dolgokat". Ez nem azt jelenti természetesen, hogy most már minden rendben van és sima, egyenes úton, zökkenők nélkül rohanunk a teljes szocializmusig és a kommunizmusig. Szó sincs róla. Tudjuk, hogy könnyebb a hazánkban található 6 és fél millió hold gyengén termő "beteg" talajokat termékeny-

nyé változtatni, mint olykor a ferde nézetű embereket tisztánlátóvá, kommunista erkölcsűvé nevelni.

De ez még csak hagyján. Bármennyire sok néha a »buta beszéd«, megbirkózunk velük. Népművelő munkánk eredményességét tanúsítja, hogy ma több ember áll a párt zászlaja alatt, mint tegnap, holnap pedig nagyobb tömegben leszünk, mint ma. Természetesen a szocialistává nevelődött dolgozók sem gondolkodnak teljesen egyféléképpen, valamilyen központi vezérlőberendezésnek engedelmessé. Ez persze nem is baj, hiszen a mi rendszerünkől idegen mindenféle falanszter-elképzelés, vagy uniformizálás. Mi az egyéniségek kifejlődéséért küzdünk, hogy még színesebbé, hangulatosabbá, örömeiben dúsabbá fejlesszük társadalmunkat. De azért az jó lenne néha, ha a leninizmus igazságát valló és helyes emberek egy nyelven beszélnek, illetve ha alapvetően fontos kérdésekben sohasem kellene vitatkoznunk.

Mire gondolunk? Arra, hogy utóbb felütötte néhol a fejét valami furcsa nézet, amely az »elvben egyetérték« formában jelentkezik. Tapasztalható, hogy némely elvtársak egyetértenek a párt helyes politikájával, de csak elméletben. Nem hangsúlyozzák ezt különösebben, azonban mielőtt arról van például szó, hogy saját területükön bátrabban állítsanak funkcióba rendszerünk hű, becsületos, ki-váló szaktudású pártunkívülieket is, rögtön alábbhagy náluk a lelkesedés, sőt gyakran elakad a gyakorlati végrehajtás is. Vagy megint mások például szavakban helyeslik, mennyire fontos a párt és a dolgozók kapcsolatainak őszinte elmélyítése, a valóságban ugyanakkor gómbáskodnak az emberekkel és megtorolják a legáltalmatlanabb bírálatot. Mostanában alig találkozzunk olyan emberrel, aki ne lelkesedne azért a helyes célkitűzésért, hogy a rendszer iránti hűség és odaadás mellé meg kell szerezni a munkakör ellátásához szükséges maximális szakmai tudást. Amikor azonban az ilyen elvtársak némelyiket felszólítják, hogy végezze el a szükséges tanulmányokat, középiskolát, vagy egyetemet, azonnal másként látja a dolgot, és nem érti, miért háborgatják őt.

Tapasztalatok mutatják, hogy általában akkor szenved csorbát az elmélet gyakorlati megvalósítása, amikor ez valamilyen megterhelést jelent a végrehajtásért felelős emberre. Ha tanulnia kellene és ő nem akar. Ha több és jobb munka elvégzésére volna szükség, de ő már elkenyelmesedett, fáradtnak érzi magát. Ha egy kis anyagi áldozatot kér tőle a társadalom. Vagy ha tekintélyt véli veszélyben forogni. Az ilyenek területén azután rendszerint megszűnnek a tényleges eredmények. Megszaporodik a papírmunka, felélénkül a jelentésgyártás, az adminisztráció, amely arra hivatott, hogy elkódósítsa az olyan emberek látszattevékenységét, akik képtelenek összeegyeztetni tetteiket az általuk is vallott elmélettel. Ilyen helyen szinte lehetetlen konkrétan és hatékonyan vezetni, hiszen az általános, az »elvi« irányítás nem viszi előre az életet, a gazdaságosabb termelést. Értetni kell a dolgok lényegét, tisztában kell lenni a gazdálkodás, az üzemszervezés, a könyvelés stb. »titkaival«, mert enélkül általános szölamoknál nem jutunk többre. Nagy igazság, hogy aki alkotni akar vala-

mit saját beosztásában, annak alaposan ismernie kell a részleteket.

Csak egy példát emlíünk ennek alátámasztására. Csongrád megyében néhány évvel ezelőtt le kellett váltani egy vezető funkcionáriust, mert sok hibát követett el. Egy állami gazdaságba helyezték igazgatónak azzal, hogy új, kisebb beosztásában hátha megembereli magát. Nem sikerült neki. Hogy miért? Ő maga mondta a következőket: »Nagyon fontos megyei szinten megszabni a feladatokat és beszélni a helyes elvekről, de itt ez vajmi keveset ér. Az emberek sűrűjében is szükséges a lelkesedés, de szakmai hozzáértés nélkül szinte lehetetlen létezni.«

Már régebben is az volt tehát a helyzet, hogy csak ideig-óráig tudott megmaradni beosztásában az olyan ember, aki általános igazságoknál többet nem tudott mondani munkatársainak. Különösen így van ez most, amikor a munkásszótály hatalmát már nem kell különösebben féltünk, és ezért a több és gazdaságosabb termelést állítottuk életünk homlokterébe. Nem is olyan régen még a szegedi járásban is elégedettek voltak egy termelőszövetkezeti elnökkel, aki szépen tudott ugyan a jövőről álmodozni, azonban sem a jövőért, sem a jelenért nem tett egyebet, mint örkérvényű marxista jelszavakat dörgött a szövetkezeti gazdák fülebe. Mivel így a közösség nem is mehetett sokra éveken keresztül, most már belátja mindenki: olyan vezetőre, olyan elnökre van szükség, aki tudása folytán kiválóan ért a gazdálkodáshoz, méghozzá nem is holmi háztáji szinten, hanem nagyüzemi méretekben.

Még egy helyen jelentkezik az elmélet és a gyakorlat szétszakításának abszurduma. A különféle gyűléseken tapasztalható, hogy szót kér valaki és elkezd úgy általában beszélni valamiről. Rettenő hosszúra ideig beszél, helyes dolgokat, kritizálja az üzemen fellelhető visszasszágokat, csak éppen azt nem mondja meg, hogy mire, vagy kire gondol, hol kell szerinte kijavítani a hibákat. És ha néhan figyelmeztetik az ilyen felszólalót, hogy térjen rá a lényegre, vagyis nevezze nevén a dolgokat, akkor rendszerint azzal vágja ki magát: ő csak elvileg kívánt hozzászólni. Az ilyennek persze semmi értelme sincs. Csak arra való, hogy teljék a drága idő és ne kapjanak szót esetleg olyanok, akiknél az elmélet és a gyakorlat szoros egységet képez.

Kétségtelen, hogy amikor egy vezető beosztású ember fél a felelősségvállalástól, akkor önmagáról állít ki igen gyenge bizonyítványt. Ha elméletben helyesel valamit, de viszolyog annak gyakorlati megvalósításától, akkor ezzel akarva-akaratlanul azt vallja be, hogy elvi meggyőződése sem eléggé szilárd. És amikor odáig megy el, hogy az úgynevezett kényes feladatokat mással hajtattja végre, miközben a babérta és a dícsősségre ő pályázik — akkor bizony még azt sem mondhatja, hogy egészen megszabadult a polgári szokásoktól és erkölctől, amely szerint a legszebb kötelesség a mások kötelessége.

Nekünk semmiben sem szabad a régi rendszer embereihez hasonlítani. Ha hoztunk is magunkkal a múltból néhány rossz szokást, ezektől határozottan meg kell szabadulnunk, hogy bátran, határozottan, minden előfeltétl mentesen, szocialista öntudattal haladhassunk előre.

F. NAGY ISTVÁN